

Wykład 8

Układy równań liniowych

Dany jest układ m równań liniowych z n niewiadomymi x_1, x_2, \dots, x_n , o współczynnikach z ciała \mathbb{K} :

$$(*) \quad \begin{cases} a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1n}x_n = b_1 \\ a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \dots + a_{2n}x_n = b_2 \\ \vdots \\ a_{m1}x_1 + a_{m2}x_2 + \dots + a_{mn}x_n = b_m \end{cases},$$

gdzie $a_{ij}, b_i \in \mathbb{K}$, $i = 1, \dots, m$, $j = 1, \dots, n$.

Rozwiązaniem układu $(*)$ nazywamy każdy ciąg elementów $(x_1, \dots, x_n) \in \mathbb{K}^n$ spełniający ten układ.

Oznaczenia. $A = [a_{ij}]_{m \times n}$ - macierz współczynników układu, $B = \begin{bmatrix} b_1 \\ \vdots \\ b_m \end{bmatrix}$ - wektor (kolumna) wyrazów wolnych.

Definicja 1 Układ $(*)$ nazywamy **układem jednorodnym**, jeśli B - macierz zerowa, a **układem niejednorodnym** w przeciwnym przypadku.

Uwaga. Każdy układ jednorodny posiada co najmniej jedno rozwiązanie: $x_1 = x_2 = \dots = x_n = 0$.

Uwaga. Niech $X = \begin{bmatrix} x_1 \\ \vdots \\ x_n \end{bmatrix}$. Wówczas układ $(*)$ jest równoważny równaniu macierzowemu

$(**) \quad A \cdot X = B$.

Układy Cramera

Dany jest układ n równań liniowych z n niewiadomymi x_1, x_2, \dots, x_n , o współczynnikach z ciała \mathbb{K} :

$$(\#) \quad \begin{cases} a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1n}x_n = b_1 \\ a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \dots + a_{2n}x_n = b_2 \\ \vdots \\ a_{n1}x_1 + a_{n2}x_2 + \dots + a_{nn}x_n = b_n \end{cases},$$

gdzie $a_{ij}, b_i \in \mathbb{K}$, $i = 1, \dots, n$, $j = 1, \dots, n$.

Lub równoważnie: $(\#\#) \quad A \cdot X = B$, gdzie $A = [a_{ij}]_{n \times n}$, $B = [b_1, \dots, b_n]^T$, $X = [x_1, \dots, x_n]^T$.

Definicja 2 Układ $(\#)$ ($\Leftrightarrow (\#\#)$) nazywamy **układem Cramera**, jeśli $\det A \neq 0$.

Twierdzenie 1 Układ Cramera posiada dokładnie jedno rozwiązanie. Może ono być wyznaczone przy pomocy wzorów **Cramera**:

$$x_1 = \frac{\det A_{(1)}}{\det A}, \quad x_2 = \frac{\det A_{(2)}}{\det A}, \quad \dots, \quad x_n = \frac{\det A_{(n)}}{\det A},$$

gdzie $A_{(i)}$ oznacza macierz powstałą z A przez zastąpienie i -tej kolumny macierzą B .

Twierdzenie 2 Jeżeli $(\#\#)$ jest układem Cramera, to $X = A^{-1} \cdot B$ (metoda macierzowa).

Zastosowanie do macierzy przejścia

Oznaczenie. $A = [A_1, A_2, \dots, A_n]$, $A_i = \begin{bmatrix} a_{1i} \\ \vdots \\ a_{ni} \end{bmatrix}$ (i -ta kolumna macierzy A)

Twierdzenie 3 Układ wektorów (A_1, A_2, \dots, A_n) jest bazą przestrzeni \mathbb{K}^n wtedy i tylko wtedy, gdy $\det [A_1, A_2, \dots, A_n] \neq 0$.

Rząd macierzy

$$A = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \cdots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \cdots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{m1} & a_{m2} & \cdots & a_{mn} \end{bmatrix}, a_{ij} \in \mathbb{K}.$$

Kolumny macierzy A można traktować jako wektory z przestrzeni liniowej \mathbb{K}^m , a wiersze jako wektory z \mathbb{K}^n .

Oznaczenie. $A = [A_1, A_2, \dots, A_n]$, $A_i = \begin{bmatrix} a_{1i} \\ \vdots \\ a_{mi} \end{bmatrix}$ (i -ta kolumna macierzy A) lub:

$A = [A^1, A^2, \dots, A^m]^T$, $A^j = [a_{j1}, \dots, a_{jn}]$ (j -ty wiersz macierzy A).

Definicja 3 **Rzędem kolumnowym** macierzy A nazywamy $\dim \text{Lin}(A_1, \dots, A_n)$ (maksymalną liczbę liniowo niezależnych kolumn macierzy A). **Rzędem wierszowym** macierzy A nazywamy $\dim \text{Lin}(A^1, \dots, A^m)$ (maksymalną liczbę liniowo niezależnych wierszy macierzy A).

Uwaga. Rząd kolumnowy macierzy A jest równy jej rzędowi wierszowemu.

Definicja 4 **Rzędem** macierzy A nazywamy jej rząd kolumnowy (lub wierszowy).

Oznaczenie. $r(A)$, $R(A)$, $rz(A)$.

Uwaga. Rząd macierzy nieosobliwej stopnia n jest równy n .

Twierdzenie 4 Jeżeli $M_{\mathcal{B}}^{\mathcal{A}}(\phi)$ jest macierzą przekształcenia liniowego $\phi : V \rightarrow W$ w dowolnie ustalonych bazach \mathcal{A} , \mathcal{B} to

$$r(M_{\mathcal{B}}^{\mathcal{A}}(\phi)) = r(\phi) = \dim \text{Im} \phi.$$

Definicja 5 **Minorem stopnia k** macierzy $A = [a_{ij}]_{m \times n}$ nazywamy wyznacznik macierzy kwadratowej stopnia k powstałej z macierzy A przez wykreślenie $m - k$ wierszy i $n - k$ kolumn.

Uwaga. Rząd macierzy jest równy najwyższemu stopniowi niezerowego minora tej macierzy.

Uwaga. Rząd macierzy nie zmienia się, gdy

1. skreślimy wiersz zerowy,
2. skreślimy jeden z dwóch proporcjonalnych wierszy,
3. dodamy do wiersza kombinację liniową innych wierszy,

4. przestawimy wiersze,
5. wykonamy analogiczne operacje na kolumnach.

Uwaga. Macierz nazywamy **schodkową (trapezową)**, gdy pierwsze niezerowe elementy (tzw. schodki) w kolejnych niezerowych wierszach znajdują się w kolumnach o rosnących numerach. Rząd macierzy schodkowej jest równy liczbie jej schodków.

Układy równań liniowych

Rozpatrujemy dwa układy równań:

$$(I) \quad \begin{cases} a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1n}x_n = b_1 \\ a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \dots + a_{2n}x_n = b_2 \\ \vdots \\ a_{m1}x_1 + a_{m2}x_2 + \dots + a_{mn}x_n = b_m \end{cases},$$

$$(II) \quad \begin{cases} a_{11}x_1 + a_{12}x_2 + \dots + a_{1n}x_n = 0 \\ a_{21}x_1 + a_{22}x_2 + \dots + a_{2n}x_n = 0 \\ \vdots \\ a_{m1}x_1 + a_{m2}x_2 + \dots + a_{mn}x_n = 0 \end{cases},$$

gdzie $a_{ij}, b_i \in \mathbb{K}, i = 1, \dots, m, j = 1, \dots, n$.

Uwaga. Zbiór rozwiązań układu (II) jest niepusty i tworzy podprzestrzeń liniową przestrzeni \mathbb{K}^n .

Każde rozwiązanie równania macierzowego $A \cdot X = \mathbb{O}$ (\Leftrightarrow układu (II)) jest wektorem należącym do jądra przekształcenia liniowego ϕ , którego macierzą przekształcenia jest macierz A .

Każde rozwiązanie układu (I) jest postaci $X_B + X_0$, gdzie X_B - jakiekolwiek rozwiązanie szczególne układu (I) i X_0 - pewne rozwiązanie układu (II). X_0 można przedstawić jako kombinację liniową wektorów z bazy przestrzeni $\ker \phi$ (\Leftrightarrow wektorów z bazy przestrzeni rozwiązań układu (II)).

Definicja 6 *Układem fundamentalnym rozwiązań układu (II) nazywamy dowolną bazę przestrzeni rozwiązań tego układu.*

Definicja 7 $A \cdot X = B$. *Macierzą rozszerzoną układu (I) nazywamy macierz $[A|B] = [A_1, A_2, \dots, A_n, B]$.*

Twierdzenie 5 (Kroneckera-Capellego)

1. Układ równań (I): $A \cdot X = B$ posiada rozwiązanie $\Leftrightarrow r(A) = r(A|B)$.
2. Jeśli $r(A) = r(A|B) = n$ to układ (I) posiada dokładnie jedno rozwiązanie.
3. Jeśli $r(A) = r(A|B) = k < n$ to układ (I) posiada nieskończenie wiele rozwiązań zależnych od $n - k$ parametrów, które mogą przyjmować dowolne wartości z \mathbb{K} .

Wniosek 6 *Układ jednorodny z n niewiadomymi ma niezerowe rozwiązanie $\Leftrightarrow r(A) < n$.*